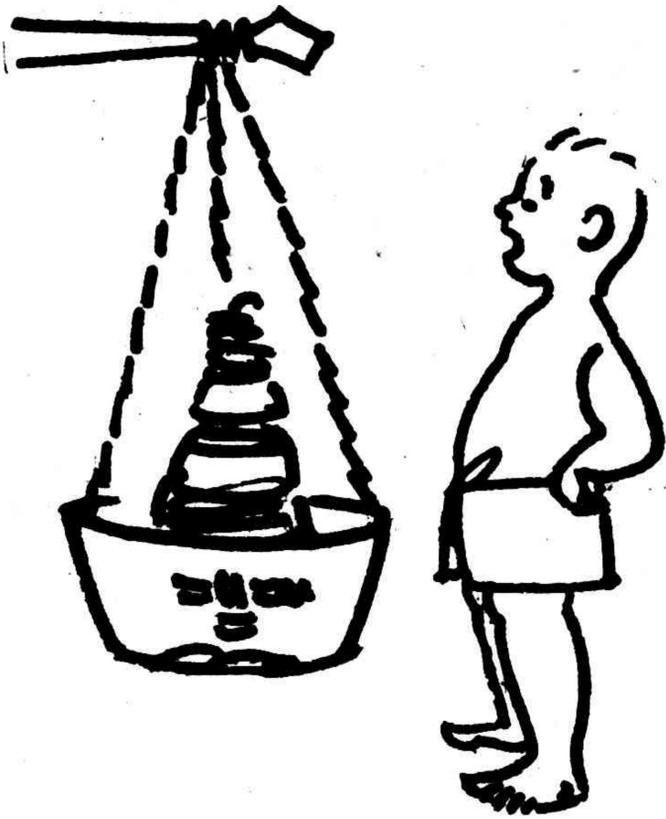

బిచ్చం

“ముష్టైయ్యకపోయినా పెద్ద ఉపన్యాసం మాత్రం ఇచ్చినాడు” గొణుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు వాడు.

ఇలా వచ్చిన వాళ్ళందరినీ ఏదో సాధిస్తూ పంపెయ్యడం గమనించాడు నానిగాడు. వచ్చినవాళ్ళలో చేతులూ, కాళ్ళూ లేని వాళ్ళు. బక్కచిక్కినవాళ్ళు వున్నారు. అయినా ఎవో సాకులు చెప్పి ముష్టైయ్యకుండా సంపేయడం వాడికెందుకో నచ్చలేదు. కొందరి చూడగానే వాడి హృదయం కరిగిపోయి తాను దాచు కున్న డబ్బుల్లోంచి ఐదు పైసలు వేస్తానన్నాడు.

“అప్పమ్మా, అలావెస్తే బిచ్చగాళ్ళను ప్రోత్సహించినట్లవుతుంది. దీనివల్ల సోమరిపోతులు ఎక్కువైపోతారు” అంటూ మందలించాడు.

పాతం ప్రారంభించి ఏడు నిమిషాలయిందో లేదో “డమక్ డమక్ మంటూ డప్పుల చప్పుళ్ళు వినిపించాయి.

“అదివారం శెలవుకాదుగాని, ఈ ముష్టివాళ్ళకు సమాధానం చెప్పలేక చస్తున్నాను....” అంటూ అసహనంగా తలెత్తాడు విశ్వనాథం.

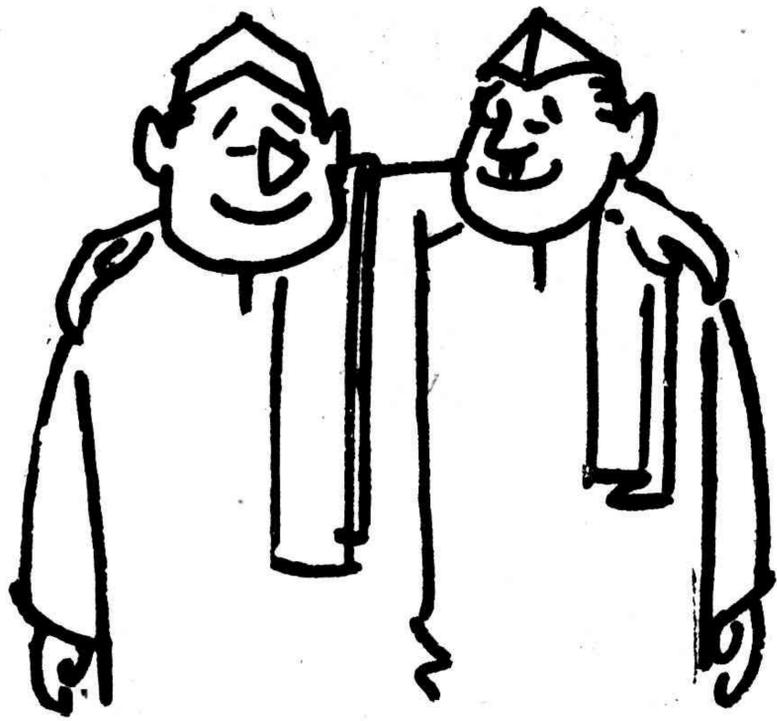
“నూకాలమ్మ జోగండి....” దాదాపు ఆజ్ఞాపించినట్లు అడిగిందొక కంఠం.

కంగారుగా కుర్చీలోంచి లేచి యింగీ సర్దుకుంటూ “ఒరే నానిగా ఇంట్లోకెళ్ళి పావుశేరు బియ్యం, అక్క రూపాయి తెచ్చి వెయ్యమ్మా” అంటూ భక్తిగా లెంపలేసుకొని, కుంకం బొట్టు పెట్టుకున్నాడు విశ్వనాథం.

అంతవరకూ బిచ్చం వెయడం అసరాధంగా చెప్పిన తండ్రి దుక్కలావున్న వీడెవడో బిచ్చం అడగానే ఏమీ అనకుండా ఎందుకు వెయ్యమంటున్నాడో బోధపడక, అడిగితే వీపు చిట్లు తుందని తెలుసు కనుక జారిపోతున్న నిక్కరు మీదకు లాక్కుంటూ బిచ్చం....కాదు, కాదు.... జోగి తేడానికే గదిలోకెళ్ళాడు నానిగాడు

— సునర్ల సర్వేశ్వరశాస్త్రి

కప్పలతక్కడ

భోజరాజునికా నిగ్ర లేవనేలేదు చంద్రప్ప సరుగున వచ్చాడు. భోజరాజు భార్య కనకాలు ఆశ్చర్యపోయింది. ఎందుకంటే నిన్నటివరకూ చంద్రప్ప, భోజరాజు బద్ద విరోధులు. మరింత ప్రొద్దున చంద్రప్ప ఎందుకు వచ్చాడో అర్థంకాక సతమతమవుతుంది కనకాలు. ఇంతలో చంద్రప్పే మాటలు ప్రారంభించాడు.

“ఇంకా బావ లేవలేదా?”

“లేవలేదండీ ”

“సరే, హాల్లో కూర్చుంటాను. లేవగానే చెప్పు.”

“అలాగే ”

* * *

చంద్రప్ప, భోజరాజు స్వయాన బావ మరుదులు. కాని గత ఎన్నికల్లో చంద్రప్ప, భోజరాజు, చంచల్రావుకి తమ మద్దతు నిచ్చి గెలిపించారు. కానీ ఒక రోజు మాత్రం చంచల్రావు మద్దతుదారుల సలహాలేకుండా పార్టీ నుంచి దూకేసి మరో పార్టీలో చేరిపోయాడు. అప్పుడే వచ్చిపడింది చిక్కు. చంద్రప్పకి చంచల్రావు పార్టీ మార్పు నచ్చలేదు. భోజరాజు మాత్రం చంచల్రావు కొమ్మే కాసేడు. దాంతో బావమరుదులు బద్ద విరోధులై నారు. చంద్రప్ప మాత్రం ఒంటరివాడెలా అవుతాడు? చంచల్రావు ప్రత్యర్థి అయిన సత్యవంతుని పార్టీలో చేరి పోయాడు. అయితే బావమరుదు లిద్దరూ ప్రజాసేవ చేస్తూ రెండు సక్కా బిల్లింగులు కట్టించుకున్నారు. చెరోక తొమ్మిదే సెక రరాల భూమిని సంపాదించుకున్నారు. పైగా ప్రజాసేవకులన్న పేరు ఉండనే వుంది. ఇంతలో భోజరాజు నిగ్రలేచి బయట కొచ్చాడు.

“ఏం బావా! చాలాకాలానికి మళ్ళీ....”

“అదే బావా నీతో చిన్న పనివడింది.”

“ఏంటో?”

“ఏముంది? నీకు తెలియనిదికాదు. ఒకప్పుడు మనిద్దరం ఒకటే పార్టీలో ఉండి ప్రజాసేవ చేశాం. చంచల్రావు పార్టీ ఫిరాయింపు మనల్ని దూరం చేసింది. మళ్ళీ అదేపార్టీ ఫిరాయింపు అంటే చంచల్రావు, సత్యవంతుడు కలిసిపోవడంతో మనం మాత్రం తాడూ బొంగరంలేని స్థితి కొచ్చాం. అందుకని